

Venjarin

Páll Guðlaugsson

HEVÐI GÓÐAR
VÓNIR UM
GOTT ÚRSLIT

Vit høvdu ikki verið har vit eru í dag, um vit ikki fóru upp í altjóða fótbólt í 1988, sigur Páll Guðlaugsson, sum var fyrsti venjarin hjá føroyska landsliðnum

DANJAL AV RANA

Páll Guðlaugsson minnst sum vera man væl sigurin í Landskrona og umstøðurnar kring hann. Sjálvur heldur hann, at tað var altavgerandi fyri menningina av føroyskum fót-bólti, at Føroyar fóru upp í altjóða fótbólt í 1988.

– Vit høvdu ikki verið har, vit eru í dag, um vit ikki byrjaðu tá. Eg haldi ikki, at føroyingar hava sama dirvi í dag at taka tílik stig, sigur Páll Guðlaugsson bersøgin, tá hann verður spurdur um týðningin av altjóða luttøkuni hjá fótbóltinum.

– Tað er takkað veri monnum sum Torleifi Sigurðsson, Børge B. Hansen, Mortani Poulsen og Jens Eriki Magnussen, at tað eydnaðist. Teir tordu at taka av. Hóast tey flestu vóru ímóti, so tordu teir at standa fram, sigur Páll Guðlaugsson.

Sagt verður, at eingin føroyskir venjarir tordu átaka sær uppgávuna at leiða føroyska liðið fyrstu tíðina, og tí fall uppgávan á Páll Guðlaugsson.

– Onkustaðni mátti man byrja og onkur skuldi taka sær av tí. Jú, tað var eitt ørvitisprosjekt, men eg hevði góðar vónir og sterka trúgv til hópín, greiðir hann frá.

Páll Guðlaugsson greiðir frá, at hann undan dystinum hevði góðar vónir, at føroyska liðið skuldi fáa eitt gott úrslit.

– Fólk væntaðu eitt stórtap, men eg hevði sæð Eysturriki spælt vikuna framman undan, og teir bergtóku meg als ikki. Eg visti, at vit høvdu ein serstakan hóp. Allir vóru vinnarar og eingin ivaðist í, at vit skuldu luttaka

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

Eg eri fyrst og fremst sera takksamur um tey árin, eg slapp at arbeiða saman við FSF. Eg havi onkuntið hugsað tankan at gerast landsliðsvenjari aftur, men tað er als ikki tað, sum liggur fremst í mínum huga»

í altjóða fótbólti. Undan dystinum vóru spælararnir avslappaðir, í góðari javnvág og uppsettir til dystin, so eg hevði góðar vónir.

1200 áskoðarar vóru til dystin, eini 300 føroyingar og restin sviar, sum allir mundu halda við Føroyum.

– Vit finga sera góðan stuðul frá áskoðarunum. Tað ljóðaði, sum vóru tey fleiri túsund og tað var ein heilt serlig kensla at hava teir aftan fyri okkum. Leikvøllurin í Landskrona er nakað heilt serlig. Tað er ein góður vøllur og íbúgvarnir í Landskrona stuðlaðu okkum væl, minnst venjarin aftur á.

Páll Guðlaugsson greiðir frá, at sum undankappingin leið og føroyska landsliðið fekk onnur góð úrslit, vaks áhugin fyri føroysku spælarunum eisini.

– Meg minnst, at eg var í Leeds í 14 dagar, saman við Jan Dam og Allan Mørkøre, sum royndarvandu har. Kári Reynheim var boðin til Noregs, meðan Torkil Nielsen fleiri ferðir var bjóðaður til Brann. Eg tosaði fleiri ferðir við hann um at fara, men hann bar seg undan. Aðrir spælarar royndu seg eisini uttanlands komandi tíðina, sigur Páll Guðlaugsson.

Føroyska landsliðið hevur skift venjara fleiri ferðir síðani Páll Guðlaugsson, men sjálvur hevur hann ikki hildið seg fram at.

– Eg eri fyrst og fremst sera takksamur um tey árin, eg slapp at arbeiða saman við FSF. Eg havi onkuntið hugsað tankan at gerast landsliðsvenjari aftur, men tað er als ikki tað, sum liggur fremst í mínum huga, sigur íslenski venjarin.

DANJAL@SOSIALURIN.FO

Visti tú tað?

■ **Strandfaraskip Landsins** skipaðu fyrri túri til Landskrona við Smyrli. Túrin varð tó avlýstur, tí einans sjei fólki høvdu keypt ferðaseðil til túrin.

■ **Minnist tú fyrstu sjei minuttirnar av dystinum millum Føroyar og Eysturriki í Landskrona 12. Septembur 1990?** Ikki? Nei, tað er ikki so lægið, tí vit føroyingar sóu nevniliga ikki fyrstu sjei minuttirnar. Beint áðrenn dysturin skuldi byrjað, meðan tjóðsangurin varð spældur undan dystinum, reykt eitt stýrilufttrø á Sundsverkinum og streymurin fór. Um alt landið slóknaðu sjónvarpsskíggjarnir. Tíbetur gekk tað skjótt at fáa gongd í neyðannleggið, og vit mistu sostatt einans fyrstu sjei minuttirnar av dystinum.

■ **Eftir at Torkil Nielsen skoraði tað, sum skuldi vísa seg at vera sigursmálið, mundi telefonnetið smeltað.** Hetta var í tíðini, tá vit einans høvdu fastnet telefonir og alt telesamskipti tí før gjøgnum telefonnetið. Ágangurin á netið var so stórur beint eftir máið, at norðalaga í Eystur-oyinni fekst eingin ringitóni, og tá endiliga gælti í, hoyrdist bæði tjóðsangur, róp og gleðsskrál, stóð at lesa í Sosialinum.

■ **Torkil áð Weiner-Basser** var yvirskriftin í Ekstrablaðnum.

■ **Páll Guðlaugsson** framdi onga útskipting í dystinum.

■ **Málskjúttin Torkil Nielsen** gjørdist pápi 10. Septembur, tveir dagar undan dystinum.

■ **Stjørnan hjá Eysturriki, Toni Polster**, segði undan dystinum, at ein sigur undir 10-0 var ov vánaligt hjá Eysturriki.

■ **Joseph Hickersberger** legði frá sær sum venjari dagin eftir dystin.

■ **Dia Midjord**, sum tá var blaðmaður á Dimmalætting, lovaði, at um Føroyar vunnu, skuldi hann ganga spillnakin aftur til Keyptmannahavnar.

■ **Einir 300 føroyskir áskoðarar** vóru til dystin umframt eini 900 sviar, sum allir hildu við Føroyum.

■ **Jens Martin** tók avgerðina um at brúka topphúgvuna ein tíma innan dystin.

DANJAL@SOSIALURIN.FO